

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Liva Erika ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Ányos Péter u. 3. fszt. 3.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Kerekes Szilvia ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Piac tér 30. II/2.) által képviselt (.....) alperes ellen kártérítés és egyéb iránti perében a Fejér Megyei Bíróság 2009. október 1-jén kelt 14.G.40.181/2008/20. számú rész- és közbenső ítéletével szemben az alperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének viszontkeresetet elutasító részítéleti rendelkezését helybenhagyja, a kártérítési kereset jogalapját megállapító közbenső ítéleti rendelkezését megváltoztatja és a kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelmet elutasítja.

A felperes másodfokú perköltségét 10.000 (tízezer) forint + áfa összegben, alperesét 10.000 (tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 15.000 (tizenötezer) forint lerótt másodfokú eljárási illetékből álló összegben állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes 2008. március 20-án két év határozott időre, vendéglátó egység, illetve rendezvények céljára bérbe vette alperestől a km szelvényénél található, helyrajzi szám alatti ingatlant, s abban éttermet üzemeltetett.

A bérleti szerződés szerint felperest a tárgyhót megelőző 25. napig esedékessé váló havi bruttó 250.000 forint bérleti díjfizetési kötelezettség terhelte az üzemeltetéshez szükséges engedélyek megszerzésétől kezdődően, valamint 500.000 forint kaució fizetési kötelezettség, továbbá viselni volt köteles a bérlemény használatával kapcsolatos rezsiköltségeket is. (A szerződés a rezsiköltség megfizetésének határidejét nem szabta meg.) Az engedélyek megszerzéséig a bérlő napi bérleti

díjat volt köteles fizetni a kialakult ár arányában. A 15. pontban megállapodtak abban, a bérbeadót megilleti az azonnali felmondás joga akkor is, ha a bérlő a bérleti díjat vagy a rezsiköltséget a szerződésben meghatározott határidőben nem fizeti, vagy a bérleményt rendeltetésellenesen használja és ezzel összefüggésben a bérbeadónak kárt okoz.

(Alperes a bérbeadott ingatlan szomszédságában benzinkutat üzemeltet.)

A Község Önkormányzata 2008. április 29-én adta meg felperes részére az étterem működési engedélyét.

Felperes ezt követően is naponta fizetett 8.100 forint bérleti díjat alperesnek.

Ezen a módon 2008. májusára összesen 251.100 forintot fizetett meg, melyről alperes 2008. május 31-én állított ki számlát.

Még ezt megelőzően - 2008. május 25-én - a felek egy „Elismervény” elnevezésű okiratot írtak alá. Ebben felperes elismerte, hogy nem tartja be a szerződésben megállapodott fizetési kötelezettségét, azt, hogy minden hónap 25-éig előre kifizeti a következő hónapra esedékes bérleti díjat, kijelentette, működési engedélye 2-3 hete megvan, tudta, hogy május 25-étől milyen kötelezettség vár rá, s ennek elmulasztása szerződésbontást vonhat maga után.

Felperes 2008. június 1-jétől július 28-ig terjedő időszakra összesen 437.400 forint bérleti díjat, továbbá 125 napra számított 346.296 forint rezsiköltséget fizetett meg, mely összegekről alperes 2008. július 28-án állított ki számlát.

Felperes 2008. július 25-én, postai csekken alperesnek egy összegben feladta az augusztus hónapra esedékes 250.000 forint bérleti díjat, valamint feladott további 145.0000 forint rezsiköltséget.

Alperes ugyanezen a napon azonnali hatályú felmondást közölt a felperessel szóban, miután felperes a részére átadni kívánt írásbeli felmondást nem vette át, majd a bérleményt felperes ingóságaitól kiürítette, a zárat lecsereltette.

Felperes 2008. december 17-én előterjesztett keresetében alperest óvadék címén 500.000 forint, rezsi és bérleti díj túlfizetés címén 395.000 forint, kártérítés címén

2.158.200 forint, míg elmaradt haszon címén 3.000.000 forint, összesen 6.053.200 forint és ezen összeg után 2008. július 25-től járó Ptk. 301/A.§ szerinti késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, a havi bérleti díj és rezsiköltség fizetési kötelezettségének eleget tett, a napi díjfizetést alperes elfogadta, 2008. július 24-ég ezen a módon teljesített, továbbá megfizette 2008. május 1-jétől július 25-ig az alperes által 125 napra kiszámított 346.296 forint rezsiköltséget is. Júliusban egyeztek meg arról, ezt követően nem napi bontásban fizet, ezért július 25-én előre megfizette az augusztus havi díjat, és az arányosan számított 145.000 forint rezsiköltséget. Bérleti díj, illetőleg rezsiköltség hátraléka nem volt, ezért alperes felmondása a feltételek fennállta hiányában nem volt jogszerű. A felmondás alakilag is hibás volt, mivel nem írásban került felmondásra. Kárát egyebek mellett abban jelölte meg, a szerződés jogellenes megszüntetése folytán az éttermet nem tudta tovább üzemeltetni, nyereségtől esett el.

Alperes a kereset elutasítását kérte, viszontkeresetet is előterjesztett.

Ellenkérelmében az azonnali hatályú felmondása jogszerűségét állította. Hivatkozott arra, felperes a bérleményt rendeltetésellenesen használta, egy raktárhelyiségből magának szállást alakított ki, a nyitva tartás nem volt rendszeres, a vendégkörrel nem foglalkozott, ittas is volt. Megállapodásuk ellenére amikor elment, az étterem kulcsát nem adta le a szomszédos benzinkútnál, az étterem ajtajait, ablakait többször résnyire nyitva hagyta. A menü árát sem az általuk kiírt összegben számolta fel. A felperes által feladott rezsiköltség a teljes költséget nem fedezte. Egyebek mellett mellékelte a 2008. július 25-i keltezésű, kézzel írt, tanúk által ellenjegyzett azon felmondást, amelyet a rávezetett szöveg szerint alperes a felperes jelenlévő képviselője és a tanúk előtt felolvasott, és melyet nem volt hajlandó átvenni. A felmondás utalt a nem egyösszegben történt díjfizetésre, a perben is előadott rendeltetésellenes használatra, a nyitvatartási idő be nem tartására, munka ittas állapotban történő végzésére, összeg és fizetési határidő megjelölése nélkül, víz, villany, gáz, szennyvíz, közüzemi számlák ki nem fizetésére, továbbá a kirakatban a burkolat leverésére, lopott kuka használatára.

Alperes viszontkeresetében a bérleti szerződés felmondása jogszerűségének megállapítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A fentiekben túl előadta, az írásbeli felmondást többszöri figyelmeztetés előzte meg, felperes az írásbeli felmondást nem vette át. A bérleti szerződés 15. pontja alapján jogosult volt a szerződést azonnali hatállyal felmondani a bérleti díj és rezsiköltség fizetési kötelezettség elmulasztására, és a bérlemény rendeltetésellenes használatára figyelemmel.

Felperes a viszontkereset elutasítását kérte a keresetében is írt indokok alapján. Azt hangsúlyozta, a felmondást sem szóbeli, sem írásbeli felszólítás nem előzte meg, de annak a szerződésben írt feltételei sem álltak fenn. Tekintve lakik, nem tudta volna úgy működtetni az éttermet, ha éjjel hazautazik. Ott alvásának indoka a

bérlemény őrzése, állagmegóvása is volt. Vitatta, hogy ittas állapotban végzett volna munkát, vagy a szerződés rendelkezést tartalmazott volna a nyitva tartásra, kiszolgálás módjára, az ételek árára, ezekbe alperesnek nem lehetett beleszólása. Kiemelte, a bérleményben egyébiránt semmilyen kár nem keletkezett, illet alperes sem jelölt meg, és nem is igazolt. Az étterem jól működött, jelentős forgalomnövekedést ért el. Hivatkozott arra is, a bérleti díj fizetési határidőt szóban módosították, illetőleg alperes ráutaló magatartásával a napidíj fizetési módot elfogadta, továbbá arra, mivel alperes számlát csak a fizetést követően utólag állított ki, ezen jogosulti késedelem kizárja a késedelembe esését.

Az elsőfokú bíróság tanúbizonyítást folytatott.

Meghallgatta az elismervényt tanúként aláíró és, az árubeszerzést intéző felperesi képviselő testvérét,, a felmondás közlésénél jelen volt rendőrt is.

..... előadta, egy alkalommal jelen volt, amikor alperesi képviselő felszólította felperest fizetésre, aki közölte, nem tudja a bérleti díjat előre megfizetni, az „Elismervényt” tanúként írta akkor alá. Előadást tett a étterem nem megfelelő működésére, ritka nyitva tartására is.

..... előadta, alperesi képviselő azt követően, hogy felperes mondta, ő csak naponta tud fizetni, közölte, neki az így nem megfelelő. Alperesi képviselőnek a fizetésen kívül a nyitva tartással is problémája volt még.

..... többek között úgy nyilatkozott, előfordult, testvére többször ott aludt, de nem raktárban, hanem egy külön kis szobában, amely be volt rendezve.

..... előadta, hallotta, a bérlő fizetési késedelembe volt, nem egyösszegben fizetett, mint ahogy megállapodtak. át akarta adni a felmondást, azonban nem volt hajlandó átvenni, ezt követően azt felolvasta. Felperesi képviselő az egyik felmondási okot sem tagadta, de megpróbálta ezeket megmagyarázni, a bérleti díj kapcsán hivatkozott a szóbeli megállapodásukra. Ezt követően kirakták az ingóságait egy helyre.

Az elsőfokú bíróság 2009. október 1-jén kelt 14.G.40.181/2008/20. számú rész- és közbenső ítéletével a viszontkeresetet elutasította, megállapította a kártérítési kereset jogalapjának megalapozottságát. A rész- és közbenső ítélet indokolásában tényként állapította meg, felperes 2008. májusában 251.100 forint, június 1-jétől július 28-ig terjedő időszakra 437.400 forint bérleti díjat megfizetett alperesnek, továbbá 346.296 forint rezsiköltséget.

Kifejtette, a 2003. évi LXXVIII. törvény lakásbérleti jogviszony felmondását szabályozó 24.§ (1) bekezdésében és a 25.§-ában írtakat a helyiségek bérletére vonatkozóan is alkalmazni kell, így a per alapjául szolgáló felmondás jogszerűségét is e szabályok tükrében kell megítélni. Az alperes a felmondás indokaként elsősorban a bérleti díj, illetve a rezsiköltség megfizetésének elmulasztására hivatkozott, mindezeket azonban hitelt érdemlően igazolni nem tudta. Ezzel szemben a felperes okiratokkal bizonyította ezen összegek megfizetését. Felperest tehát a díjfizetésekkel összefüggésben mulasztás nem terhelte.

A naponta fizetett bérleti díj tekintetében rámutatott, alperes a díjfizetés ezen módját kifogásolta ugyan, sőt erről egy „elismervény” is született, ezt követően azonban továbbra is elfogadta a naponkénti teljesítést, illetve a hónap végén a számlát is kiállította. E magatartása - egy esetlegesen szóban megkötött, a fizetés módjára vonatkozó megállapodás hiányában is - ráutaló magatartásként szerződésmódosításnak minősül, így a naponkénti teljesítés a felmondás alapjául nem szolgálhat. Utalt arra, a köteleességszegés, valamint a rendeltetésellenes használat körében az irányadó bírói gyakorlat (BH 2006/160.) szerint a helyiségbérleti szerződés felmondásának érvényességét az eset összes körülményeire, a feleknek a teljesítés során tanúsított magatartására, a szerződés tartalmára tekintettel kell elbírálni, és így kell eldönteni, hogy a köteleességszegés, illetve magatartás olyan súlyú-e, hogy az írásbeli felszólítás mellőzését indokoltá teszi.

Megállapította, a felmondás közlését nem előzte meg olyan felszólítás, amely a következményekre is kiterjedt volna. Az alperes által megjelölt indokok - az ittas állapotban történő munkavégzés, a hulladékszállítás megoldatlansága - egy esetleges hatósági eljárás alapjául szolgálhattak volna, azonban a felmondás jogszerűségét nem alapozzák meg. E körben megjelölt más okok, amilyen például a nyitva tartási idő vagy a menü árának meghatározása, olyan döntések, melyek az üzemeltető üzleti kockázatához tartoznak, és mint ilyenek, a rendkívüli felmondás alapjául szintén nem szolgálhatnak. Mindezek a magatartások nem tekinthetők olyan lényeges köteleességszegésnek sem, amelyek az előzetes felszólítás elmaradását eredményesen indokolnák. Az azonnali hatályú felmondás nem volt jogszerű, erre tekintettel a viszontkereset elutasításának, s ezzel egyidejűleg a felperesi kártérítési igény jogalapja megállapításának volt helye.

(A kártérítési igény összecszerűsége kérdésében való döntést a közbenső ítélet jogerőre emelkedésétől függően későbbre halasztotta.)

Az ítélettel szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. A rész- és közbenső ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, viszontkeresetének helyt adást kért. Változatlanul állította, a bérleti jogviszonyt jogszerűen, a bérleti szerződés 15. pontja alapján mondta fel, hangsúlyozva, felperessel az üzlet működésének hatósági engedélyezésétől kezdve tárgyhót megelőző 25. napig esedékessé váló egyösszegű díjfizetésben állapodtak meg. Az át nem vett írásbeli felmondást megelőzően az 1993. évi LXXVIII. törvény 25.§-ban hivatkozott felszólításra is sor került, 2008. május 25-én közösen készítettek egy iratot, amelyben a felperes elismerte, a szerződésben foglaltakat nem teljesíti, ami maga után vonhatja a

szerződés felmondását. Az irat - tartalma szerint - megfelel a hivatkozott jogszabály rendelkezéseinek, bérleti szerződés pedig egyébként sem rendelkezik arról, hogy az azonnali felmondás jogának gyakorlását megelőzően a másik felet írásban fel kell szólítani.

A napi bérleti díjfizetés nem minősül szerződésszerű teljesítésnek, azt csupán kénytelen volt eltérni, így az nem tekinthető szerződésmódosításnak. A felperes által 2009. július 25-én postai úton történt bérleti díj és rezsiköltség fizetés sem minősül szerződésszerű teljesítésnek, mivel a szerződésben meghatározott időpontig ezen összegek nem érkeztek meg, illetve postai úton történő fizetésről sem egyeztek meg.

Állította, a felmondásban megjelölt egyéb indokok olyan súlyúak, amelyek megalapozzák a szerződés azonnali hatályú felmondását.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében a rész- és közbenső ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján, valamint alperes másodfokú perköltségben marasztalását.

Állította, az alperes felmondásában hivatkozott felmondási okok nem voltak olyan súlyúak, hogy a lakástörvény 25.§ (4) bekezdése szerint mellőzni lehetett volna a felmondást megelőző, következményekre is kiterjedő írásbeli felszólítást.

A 2008. május 25-én kelt irat szintén nem felel meg a lakástörvény 24. §-a és 25.§-a szerinti felmondást megelőző írásbeli felszólításnak, mivel e jogszabály 25.§ (1)-(3) bekezdése részletesen felsorolja, hogy a felmondási indoktól függően a teljesítésre történő írásbeli felszólítást követően hány napon belül kell a bérlőnek a felszólításnak eleget tenni, és további hány napon belül történhet az írásbeli felmondás. E szerint, amennyiben a bérelő az írásbeli felszólításnak 8 napon belül nem tesz eleget, a bérbeadó további 8 napon belül élhet írásban felmondással. A lakástörvény 25.§ (5) bekezdése szerint a felmondásnak a hónap végére kell szólnia, és a felmondási idő 15 napnál rövidebb nem lehet. Amennyiben pedig a bérbeadó nem a lakástörvény 24.§-ában megjelölt okokra alapítja a felmondását, abban az esetben a lakástörvény 26.§ (1) bekezdése szerint a felmondási idő 3 hónapnál rövidebb nem lehet. Az alperes jogszerűtlenül gyakorolta a felmondás jogát, megalapozatlan volt így a bérlemény azonnali kiűritése is. A felmondás jogszerűtlen volta következtében pedig a kártérítési követelésének a jogalapja fennáll.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel részben megalapozott.

A lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérletére nézve az 1993. évi LXXVIII. törvény (Ltv.) tartalmaz rendelkezést.

A 2.§ (I) bekezdése értelmében a lakásbérleti jogviszonyt a bérbeadó és a bérelő szerződése hozza létre.

A 23.§ (l) bekezdés c) pontja szerint a bérleti szerződés megszűnik az arra jogosult felmondásával is.

A 24.§ (l) bekezdés értelmében a bérbeadó a bérleti szerződést írásban felmondhatja akkor is, ha a bérlő a lakbért a fizetésére megállapított időpontig nem fizeti meg (a) pont), illetőleg ha a bérleményt rendeltetésellenesen használja (d) pont).

A 25.§ (l) és (3) bekezdése, valamint (5) bekezdése értelmében a lakbér megfizetésének előírt időpontig elmulasztására, illetőleg a bérlő magatartására alapított felmondást következményekre figyelmeztető felszólításnak kell megelőznie, a felmondási idő tizenöt napnál nem lehet rövidebb.

A (4) bekezdés értelmében a felmondást megelőző előzetes felszólítás akkor mellőzhető, ha a kifogásolt magatartás olyan súlyos, hogy a bérbeadótól a szerződés fenntartása nem várható el.

A 36.§ (1) bekezdése szerint a helyiségbérletre a lakásbérlet szabályai alkalmazandók.

A törvény 1.§ (3) bekezdése értelmében továbbá az Ltv-ben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

A Ptk. 1.§ (1) bekezdése értelmében az egyes személyek vagyoni és személyi viszonyait szabályozó más jogszabályok főszabályként a Ptk. rendelkezéseivel összhangban, a Ptk. rendelkezéseire figyelemmel értelmezendők.

A Ptk. 216.§-a szerint a szerződési akaratot ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

A Ptk. 200.§ (l) bekezdése pedig úgy rendelkezik, a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

Az Ltv. rendelkezéseitől eltérést tiltó rendelkezése hiányában tehát a szabad vállalkozás körébe tartozó helyiségbérleti jogviszonyban is meghatározóan érvényesül a szerződéses szabadság elve.

Nincs tehát jogszabályi akadálya annak, a felek a jogviszonyukat rendező szerződésben az Lsztv. által nem szabályozott módon is azonnali hatályú felmondást biztosítsanak a bérbeadó számára.

A Pp. 123.§-a szerint, ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását is. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

Mindez értelemszerűen a viszontkeresetre nézve is irányadó.

Olyan jogra, tényre vonatkozóan tehát, amelyre a konkrét perben védekezésként hivatkozni lehet, és ezért értelemszerűen a kereset elbírálása körében vizsgálatra, értékelésre, „elbírálásra” kerül - jog megóvása címén - megállapítási viszontkereset előterjesztésének nincs helye.

Az adott ügyben felperes kereseti kérelmét a bérleti jogviszony felmondásának jogellenes voltára alapította, állítva a felmondás alaki és tartalmi okokból eredő jogellenességét. Ez utóbbi körben vitatta, hogy a felmondásban megjelölt okok a bérleti jogviszony megszüntetésének alapjául szolgálhatnak.

Alperes védekezésében a felmondás jogszerűségére hivatkozással a felmondás alakilag megfelelő voltát hangsúlyozta, s állította azt is, a felmondásban foglalt indokok megalapozottsága folytán a felmondás tartalmában is alkalmas volt a bérleti jogviszony megszüntetésére.

Ugyanakkor viszontkeresetet is előterjesztett, a felmondás jogszerűségének megállapítását kérte az ellenkérelmében foglalt indokokkal megegyező indokaira hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság a felmondást alaki okból nem találta jogellenesnek, így helyesen vizsgálta azt tovább érdemben.

Helytállóan állapította meg azt is, hogy a rendeltetésellenes használatra alapított felmondás megalapozatlan. E körben a Fővárosi Ítéletábla osztotta az elsőfokú bíróság által kifejtetteket.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a bérleti díj megfizetésének módja, határideje tekintetében a felek között ráutaló magatartással szerződésmódosítás jött létre, s felperes jogosulttá vált a napi díjfizetésre.

Felperes a működési engedélyt 2008. április 29-én megkapta, így a bérleti szerződés értelmében 2008. május 25-én a június havi 250.000 forint bérleti díjat már egy összegben kellett volna az alperes részére megfizetnie. Ehhez képest, az ezen a napon felvett okirat („elismervény”) is e szerződéses kötelezettsége elmulasztását rögzítette, nem tulajdonítható az okiratnak szerződést módosító tartalom, joghatás, ráutaló magatartással történő szerződésmódosítás. Ezt támasztotta alá egyebekben és tanúvallomása is, melyek szerint alperes a napi díjfizetést meg nem felelőnek, emiatt a felperest fizetési késedelemben lévőnek tekintette.

A szerződésmódosítás létrejötte hiányában ezért a felek jogviszonyára változatlanul az írásba foglalt szerződés rendelkezései alkalmazandók.

A felek, élve a szerződéses szabadságukkal, a 15. pontban pedig az alperes azonnali felmondási jogát kötötték ki arra az esetre, ha a felperes a „szerződésben meghatározott határidőben nem fizeti” meg a bérleti díjat.

Felperes sem vitatta, hogy 2008. május 25-én és június 25-én a június, illetőleg a július havi díjfizetési kötelezettségének nem tett eleget. Ebből következően a szerződésben meghatározott határidőben nem teljesített, így a bérleti díj határidőben megfizetése elmulasztására alapított azonnali felmondás jogszerű.

A jogszerű felmondásra figyelemmel pedig felperes jogellenes felmondásra alapított kártérítési igénye megalapozatlan.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a viszontkeresetet érdemben utasította el, nem észelve, hogy annak jogszabályban írt feltételei, éppen a jelen keresettel érvényesített jogvitára, az alperes keresettel szembeni védekezésére figyelemmel, nem állnak fenn. Alperes viszontkeresetében foglaltak ellenkérelemként előterjeszthetők voltak, azokat alperes elő is adta, nem állt fenn további jogmegóvás szükségessége.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság rész- és közbenső ítéletének viszontkeresetet elutasító részítéleti rendelkezését, a fenti eltérő indokolással, helybenhagyta, míg a kártérítési kereset jogalapját megállapító közbenső ítéleti rendelkezését ugyancsak a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelmet elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló, és az alperes ugyanezen jogszabályi helyek alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból és a lerótt 15.000 forint másodfokú eljárási illetékből álló másodfokú perköltségét csupán megállapította, a perköltség viseléséről az elsőfokú bíróságnak az eljárást befejező határozatában kell rendelkeznie.

Budapest, 2010. június 18.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírósági ügyintéző